

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus quantumuis penè innumera citra meritum passus, nullo tamen pacto
potuit Iudæos ad compassionem commouere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Inclémentia Iudæorum quanta. sustinere, pro nobis pertulit: quæ nobis facta est disciplina pacis, quia nos irulimus satisfactionem, sed Christus pro nobis se ad satisfaciendum expofuit.

*IESVS QUANTVMVIS PENE INNVMERA
circa meritum passus, nullo tamen pacto potuit Iudæos ad com-
passionem commouere.*

Ioan. 19

Odiū Iudæorum cōsummatum contra Iesum.

Bestiis ferociores Iudæi.

Hic itaq; licet esset tam benignus, tamq; clemens, tamen quando in etiam iam erat opere satisfaciendi pro hominibus, & pœnis afficeretur atrocissimis nullam tamen potuit ab ingratis Iudæorum te clementiæ scintillam obtinere. quo vel suis compaterentur doloribus, vel fatiarentur pœnis: sed quidquid quantūuisq; fuisset passus, perinde impati manebant, quā diu Iesum superstitem videbant. Quapropter cum Iesum bellatum, coronatum spinis, & immodico probro, nec minoribus pœnis Iesum vidissent, nulla moti compassione, clamabant: *Crucifige crucifige* ac si dicerent: Nihil satisfecisti nobis Pilate, nec vnquam satisfacies, quantumuis illum affixeris, nisi cruci illum affixeris. *Crucifige igitur illum, crucifige, & tunc demum recedemus pacati.* Iudæos inuidia tota obsederat, ideo nulla poterant compassione moueri. Erat enim in eis odium consummatum aduersus Iesum. Et quamuis naturale sit, atque ad eodē humanæ naturæ miliarissimum, iram remittere circa affictos miserabilesq; homines: hoc quoq; non solis hominibus proprium sit, sed inueniantur etiam bestię quædam, quæ quantumlibet fremant, si hominem videant coram se humiliari, nec opponentem se aut erigentem, sed prostratum & quasi sibi subiectum, illius misereantur, nec lædant: hi tamen immites atque crudelissimi, bestię nimirum ferociores, nulla potuerunt calamitate, nulla pœna, nulla misericordia, nullo dolore, nulla denique Christi humiliatione mansuescere, vt vel innocentissimo parcerent, aut beneficentissimum non ad mortem persequerentur, aut amantissimum non odirent.

IESVS AMOR. UTI ET A QUIBUS ODIU HABITUS SIT.

Prouer. 17.

Amor dei erga nos quantus.

Deus quā sit amabilis.

Hinc sequitur tertius iam articulus: Amor odio habitus est. Verè amor odio habitus est, verè bonitas refutata est. Quid enim aliud magis Christus, quam misereri, parcere & diligere? Quid verò libentius quid delectabilius agit, quam quod iuxta suam naturam agit, hoc est, quod quod illi naturale est? Omni itaque tempore diligit, omni tempore amicum est. Proinde siue blandiatur, siue castiget nos Deus, vtrunque ex amore paterno suscipiendum est. Nam minus haud quaquam eo tempore diligit quando corripit, quam quando blanditur. Eius est etiam amor tantus ad nos, vt omnes homines essent tibi patres, quilibet autem horum non minus amaret, nihilotq; secius atque pater naturalis: essetq; singulorum amor constantis vnum amorem, non posset hic comparari, quo nos (hoc est, quo te & quantumlibet nostrum) diligit Deus. Quid enim est aliud Deus, quam bonitas infinita, infinitusq; amor, nunquam amare desinens? Est autem ad eodē amabilis, vt si etiam odiret, quāuis odium propriè non cadat in Deum, sed zelus iustitiae & ver-